

THẾ GIỚI THẦN TIÊN

(The Real World of Fairies)

DORA VAN GELDER

Thanh Thiên dịch

Để tìm hiểu thêm về tinh linh và thiên thần, xin giới thiệu cùng bạn đọc quyển *The Real World of Fairies* của tác giả Dora van Gelder (tên khác là Dora van Kunz). Bà có thông nhãn và đã dùng khả năng vào nhiều công tác khoa học, như cùng bác sĩ định bệnh và chữa bệnh và kết quả đã trình bày trong một số tác phẩm. Quyển *The Human Aura* của bà cho ta biết nhiều về các thể thanh của con người. Từng là Hội Trưởng Xứ Bộ Theosophia Hoa Kỳ, thuở nhỏ bà sống cùng cha mẹ trong đồn điền tại Java, có được may mắn là cha mẹ cũng có thông nhãn như bà, và sau đó được ông C.W. Leadbeater huấn luyện thêm. Để nói chuyện với dân cư của thế giới thần tiên, bà không thốt bằng lời như con người dùng mà tạo một hình tư tưởng mạnh mẽ, còn khi sinh vật muốn liên lạc, chúng vỗ nhẹ lên trán hay lên tay tác giả, tựa như lá rụng chạm người. Ấy là lúc chúng muốn bà chơi với mình hay nhìn vào bụi hoa, lùm cây của sinh vật.

CHƯƠNG I

GIỚI THIỆU.

Nhiều người vẫn hằng tin tưởng hay vẫn muốn tin tưởng rằng có tinh linh. Các chú lùn của tuổi ấu thơ êm đềm mà ta thường vui vẻ nhớ lại, được coi là thành phần của một thế giới thanh nhẹ hơn cõi trần. Nhưng với đa số người, nó được coi như là thế giới tưởng tượng. May thay không phải ai cũng nghĩ vậy, vì riêng cá nhân tôi và nhiều người khác nữa đã có dịp thấy đủ mọi loại tinh linh; từ khi có trí nhớ cho đến bây giờ tôi vẫn thấy chúng hằng ngày. Khi dùng chữ 'thấy', tôi muốn nói là chúng ở ngoài tôi, tựa như cây cối ở ngoài tôi, và tôi nhìn chúng như nhìn mọi vật khác.

Trong những trang sau tôi sẽ ráng kể cho bạn nghe về những sinh vật hồn nhiên này, làm chúng sống thực. Tốt nhất tôi nên nói cho bạn nghe một cách rõ ràng tại sao tôi lại có khả năng đặc biệt về chuyện này. Một lý do là bởi sanh ra ở đông phương, tôi không bao giờ bị cấm cản trong việc quan sát các tinh linh cả (cha mẹ của tác giả cũng có khả năng quan sát chúng như bà), cũng như có nhiều người khác ở đó cũng có khả năng thấy được như tôi, và lại có đông người hơn nữa tin là có thế giới thần tiên. Vì lý do này và vài lý do khác, cái khả năng thường gặp nơi trẻ vẫn tiếp tục linh hoạt nơi tôi. Lại nữa, trong kiếp này khi sinh ra tôi có may mắn là trong gia đình và bạn bè có nhiều người cũng 'thấy' được. Rồi việc di chuyển đó đây làm cho sự quan sát của tôi được thêm phong phú. Vì thế những gì tôi kể ra đây không phải là chuyện tưởng tượng của một đứa trẻ ít bạn. Đó là dữ kiện được thu góp từ những lần tiếp xúc và nói chuyện với tinh linh ở khắp nơi trên thế giới, trong những trường hợp hoàn toàn tự nhiên dù có hơi khác thường. Bạn nói chuyện được với tinh linh cũng giống như nói với người khác vậy, hơn nữa, cho dù cách nói có tí chút khác biệt (tôi sẽ giải thích về sau) vì nó nhanh hơn lời nói và ít ra về một số khía cạnh, nó cũng là cách chuyện trò chính xác.

Những điều này quan trọng cần được nói rõ, vì nếu ta nhìn cảnh vật theo nhãn quan của tinh linh, ta sẽ thấy một thế giới khác hẳn. Có nhiều chuyện với ta rất là quan trọng thì ngược lại với tinh linh chẳng quan trọng chút nào. Tỉ dụ như sự sống và sự chết là những điều tinh linh biết rất rõ. Đối với chúng việc không có chút mơ hồ hay là thăm cảnh gì. Con người thường hay bám víu vào sự sống và sự chết. Tinh linh thì khác, chúng thực sự thấy sự sống luôn tuôn tràn trong vạn vật. Chúng ta sống trong thế giới hình thể mà không hiểu cái lực sống tiềm ẩn bên trong các hình hài đó. Với ta mất đi hình dạng bên ngoài đồng nghĩa với việc chấm dứt sự sống, nhưng tinh linh thì không lâm lẩn như vậy. Chúng cho ta một bài học sâu sắc và mạnh mẽ về ý niệm này.

Tại sao đa số người không thấy được tinh linh ? Chúng sống trong cùng thế giới với chúng ta, nhưng thế chất của chúng loãng nhẹ hơn của ta, tuy chỉ nhẹ hơn khí đặc một chút. Tôi tin chắc rằng tấm màn ngăn cách giữa ta và chúng rất là mỏng manh, mỏng đến độ gần như bất cứ ai cũng nhìn thấu qua được, chỉ cần một chút cố gắng theo đúng phương pháp. Việc khó khăn là trình bày phương pháp này, và nhất là làm sao cho người đọc hiểu được nó. Về lý do tại sao ta không thấy được tinh linh, điểm chắc chắn là có sự khác biệt về quan điểm của mỗi người. Như vậy những gì tôi viết ra đây có thể giúp chúng ta thay đổi cách nhìn với thế giới của tinh linh, và giúp cho càng lúc càng có thêm nhiều người thấy được chúng.

Và không phải chỉ có thế. Nếu ta muốn thấy tinh linh thì cần khơi dậy một giác quan đặc biệt. Thế giới thần tiên, nơi tinh linh sống không ảnh hưởng trực tiếp lên ngũ quan của ta. Ta không thể sờ mó hay cảm nhận được chúng, nhưng chắc chắn là ta có thể thấy chúng. Thực ra thì nhãn quan thông thường cũng giúp thấy được tinh linh, nhưng nó chưa đủ tinh tế để bắt được ánh sáng từ tinh linh toát ra. Dù gì đi nữa, ai trong chúng ta cũng đều có tiềm ẩn trong người một nhãn quan tinh vi hơn mắt thường, và số khá đông người đã linh hoạt được giác quan ấy, dùng nó để quan sát đời sống của thế giới thần tiên. Ngũ quan cho ta biết nhiều thứ, sờ mó cho biết cứng mềm, ném cho biết đặc lỏng, ngửi cho biết về khí, cái nhìn lại tế nhị hơn nữa, và không phải ngũ quan là tất cả. Còn một khả năng nhìn đặc biệt gọi là thông nhãn -clairvoyance-, nhìn thông suốt sự vật -clear seeing.

Sự thực là thông nhãn có căn bản vật chất rõ ràng, không có gì bí ẩn lạ lùng. Khả năng ấy trụ ở một bộ phận rất nhỏ trong óc gọi là tuyến não thùy (pituitary body). Làn rung động mà thông nhãn bắt được rất là tinh tế, không cần cơ quan tiếp nhận ngoài da mà vẫn chui vào tuyến được. Nhưng có một điểm đặc biệt rất nhạy nằm giữa hai con mắt ở đầu sống mũi, có tác dụng như là cửa ngõ dẫn vào bên trong tuyến. Cảm giác khi ta nhìn từ điểm này cũng y như nhìn bằng mắt thường. Khi muốn nhìn vào thế giới thanh nhẹ của tinh linh và các sinh vật khác, ta chỉ cần tập trung tư tưởng một chút vào nơi ấy, và cảm quan đáp ứng như ta mở mắt vậy (trong trường hợp này chỉ có một mắt độc nhất mà thôi). Tôi được biết đại khái là ở loài vật ban sơ thủy tổ của loài người, có đường nối liền giữa tuyến não thùy với cơ quan tiếp nhận ngoài da. Tuyến hiện nay được coi là di tích mất hoạt động từ ngày ấy. Nhưng y khoa biết nó vẫn còn tiết ra chất có ảnh hưởng mạnh mẽ lên sự tăng trưởng và các phần sự khác của cơ thể, chứ không phải là vật thừa vô dụng. Như vậy tuyến não thùy còn rất sống động và quan trọng cho con người. Và chắc chắn là nó cảm nhận được những làn rung động tinh tế từ thế giới thanh nhẹ hơn của chúng ta. Tôi ước sao có thể giải thích rõ ràng hơn, và chắc dưới đây là lời dễ hiểu nhất. Có thể vì một lẽ gì đó mà giác quan này chưa sẵn sàng cho con người thúc ép nó linh hoạt. Bất cứ sự cưỡng ép mãnh liệt nào nhằm thúc đẩy thiên nhiên đi trước kỳ hạn của nó cũng sẽ gây nguy hiểm trong nhiều trường hợp. Nhiều người đã tự đẩy mình mong có thông nhãn bằng cách sử dụng ý chí, thuốc kích thích, hoặc bằng phép luyện tập khác. Tuy nhiên nếu nó phát triển theo cách không tự nhiên, thường thường nó không an toàn; nhưng không phải vì vậy mà tính cách xác thực của thông nhãn bị ảnh hưởng trong trường hợp khả năng ấy phát triển bình thường.

Người ta sẽ hỏi là tại sao đa số không thấy được tinh linh. Tôi chắc một phần của câu trả lời là gần như không ai thử nhìn tinh linh khi đã trưởng thành, hoặc ngay khi còn bé cũng vậy, và phần sau của câu trả lời là một số ít người biết là tinh linh luôn luôn có đó nhưng lại không ráng thấy chúng bằng cách đúng đắn. Tôi sẽ nói thêm vài điều về việc này về sau, còn thì điều chắc chắn là tôi thấy được tinh linh. Tôi có thể thấy chúng khi nhắm mắt, nhưng thường thì tôi không nhắm mắt vì không cần; về mặt khác, khi dùng thông nhãn nhìn rõ tinh linh rồi thì mắt thường sẽ giúp nhiều trong việc quan sát chi tiết. Có nhiều tinh linh sinh hoạt rất gần với nhãn quan thường nên dùng mắt trần quan sát chúng sẽ dễ hơn. Chỉ có điều tôi không biết là tinh linh phát ra ánh sáng gì từ cơ thể chúng (bởi sinh vật luôn sáng rực) do tôi không phải là vật lý gia, mà nếu tôi là vậy, thì dụng cụ nào sẽ được dùng để nghiên cứu về chất thanh bai như thế ? Một người bạn có đầu óc khoa học đã đề nghị là tôi hãy thử nhìn tinh linh với kính và không kính để thí nghiệm về loại ánh sáng phát ra. Tôi làm thử và nghiệm thấy tinh linh có khác biệt

khi nhìn qua kính, như cây cối chung quanh thấy khác đi. Tuy nhiên có lẽ sự sai lệch về hình dạng là do ảnh hưởng của mắt trần; thêm vào đó, chúng có vẻ không thấy rõ lắm xuyên qua cửa kính, và ta cũng gặp cùng khó khăn như đã nêu trước đây, là có phải nó do ánh sáng bị giảm đối với mắt thường chăng? Muốn làm thí nghiệm thuộc loại này cần phải có một số đồng người thấy được tinh linh, và cần có thời gian lâu dài để khảo cứu mới mang lại kết quả có ích. Tốt nhất là bây giờ ta hãy đi qua bên những yếu tố được xem là quan trọng đó, và tiếp tục đi tới một câu hỏi khác là tinh linh giống điều gì, bởi đó là mục đích chính của ta.

Đầu tiên tôi cần phải nói là trong thế giới vô hình đó, ngoài tinh linh còn có rất nhiều sinh vật khác và sinh hoạt khác nhau. Cuốn sách này không nhằm vào những gì khác hơn thế, tuy nhiên vì một số sinh vật có liên quan mật thiết tới đời sống và công việc của tinh linh cho nên tôi sẽ phải nhắc đến chúng vào những chỗ thích hợp.

Vì vậy tôi thấy cần phải giải thích rằng có hai hình thức quan trọng có liên quan đến tinh linh và cũng là một phần tử của vương quốc thiên nhiên này. Thực vậy, tinh linh là một thành phần của dòng tiến hóa vĩ đại song song với con người. Mới đầu, cũng như sự tiến hóa của con người, chúng mang hình dáng rất đổi sơ khai rồi từ từ tiến lên nấc thang đến mức cao nhất mà thông thường dân chúng gọi là thiên thần. Tinh linh so với thiên thần giống như loài vật so với con người. Hầu hết tinh linh đều liên quan đến các tiến trình của thiên nhiên như tôi đề cập tới sau này, và các thiên thần cũng vậy. Quyển sách này không đề cập tới thiên thần ngoại trừ khi các ngài có liên hệ đến tinh linh, nhưng tôi có thể nói tổng quát là những quan niệm hay có về thiên thần thường khác xa thực tế. Có rất nhiều điều lý thú khi nói đến thiên thần, các ngài là những nhân vật đang hiện hữu và sinh sống như ta và tôi cũng sẽ đề cập về sau. Chưa bao giờ tôi thấy thích thú với những ý tưởng dân gian có về thiên thần, bởi nó về các ngài như là nhân vật đầy đức hạnh nhưng lại có rất ít cá tính; còn trong thực tế thì mỗi vị đều có bản tính riêng thực rõ rệt và thú vị. Các ngài là những nhân vật mạnh mẽ, không bao giờ tiêu cực hay mềm yếu cả. Có một điểm đúng trong niềm tin dân gian về thiên thần là các ngài có trí tuệ cao hơn ta. Một số đồng thiên thần ở mức tiến hóa rất cao, là những đáng uy nghi rực rỡ. Tương tự vậy, có tinh linh thông minh và phát triển hơn loài vật. Tôi nghĩ nói chung, tinh linh ở mức tiến hóa cao hơn thú vật. Điều này cũng được nhắc đến trong những trường hợp đặc biệt hay trong các thí dụ nêu ra.

Khi thảo luận vấn đề này với nhiều người ở rải rác khắp nơi, tôi ghi nhận một nét lạ lùng. Dù nhiều người tin rằng tinh linh chỉ là chuyện tưởng tượng còn thiên thần lại là nhân vật có thực, trong thực tế thì gần như không ai tin là có thiên thần mà lại tin có tinh linh. Sự kiện trên có lẽ vì tinh linh gần gũi với con người hơn thiên thần (điều này không đúng hẳn đâu, và do lỗi của con người). Một nguyên nhân khác nữa là đối với nhiều người, tinh linh luôn đồng nghĩa với sự vui đùa hồn nhiên, trong khi thiên thần liên quan đến việc thờ phượng, làm các ngài xa vời, hay có liên quan đến chuyện buồn rầu như chết chóc hay đau khổ.

Tôi gọi những sinh vật thấp nhất của dòng tiến hóa là tinh linh (elementals), vì sự sống của chúng có ít tổ chức, và giống như các nguyên tố hóa học; hầu như chúng không có cảm giác hay tư tưởng nào. Chúng nhỏ người, nhưng có nhiều loại kích thước thay đổi, về tính chất và nhiệm vụ thì chúng khác nhau rất xa. Nhưng ta không cần quan tâm nhiều đến loài này trừ khi việc làm của chúng có liên quan đến loài tiên (fairies). Đời sống của tinh linh gần gũi với người, giống như loài tiên. Loài sau khác biệt hẳn với tinh linh tuy chúng từ tinh linh đi lên theo thang tiến hóa, có nhiều mối tương giao đặc biệt với người. Tiếp xúc với thiên thần không dễ như vậy, vì cơ thể các vị làm bằng chất rất thanh nhẹ, còn tinh thể hơn là chất tạo nên cơ thể của loài tiên nữa, và do đó ta không sao thấy họ bằng mắt trần được. Muốn quan sát các thiên thần, ta phải dùng thông nhãn do sự thanh nhẹ của thể chất các ngài. Vì vậy trong khi không thể dùng mắt thường để nhìn thiên thần thì ta có thể thấy được tinh linh bằng cách ấy, đặc biệt là nhìn từ khoé mắt. Một số người thấy được tinh linh ngoài bìa thị trường, lý do là phần trung tâm võng mạc được dùng nhiều nhất để nhìn khung cảnh quanh ta, khiến nó không đáp ứng những làn sóng thanh bai của ánh sáng do tinh linh phát ra, trong khi phần còn lại quanh trung tâm thì hãy còn mới và thích hợp hơn cho

việc nhìn thấy tinh linh. Vài điều về mối tương quan giữa tinh linh và thiên thần đứng ở mức cao nhất của thang tiến hóa được ghi trong chương nói về sự tiến hóa.

Tôi xin ghi rõ là trong quyển này, tôi chỉ tả một số ít trong hàng ngàn loại tinh linh đang có. Tôi không muốn bạn nghĩ rằng tôi đã thấy được hết mọi loài tinh linh. Tôi không thể nói rõ là chúng có vô số và khác nhau như côn trùng, chim chóc, thú vật và loài cá chẳng, nhưng tinh linh rất đông đảo và thuộc đủ loại. Mai sau tôi nghĩ mỗi loài sẽ có tên riêng và chính xác, mà thực ra chuyện thần thoại đã có tên riêng cho chúng rồi, nhưng tôi sẽ tránh những danh từ cổ lỗ sĩ này. Vì những tên đó liên quan đến niềm tin trong dân gian chứ không dựa trên hiểu biết, nên nó không phù hợp với các tinh linh trong thực tế khi ta muốn nói về chúng. Hơn nữa một số định kiến đã nằm sẵn trong trí óc con người khi nói về chú lùn, tiên nữ, thần núi v.v. Những ý tưởng đó có khi đúng có khi sai nên (để an toàn) tôi sẽ tránh hầu hết các tên cổ đó, và sẽ đặt cho tinh linh những tên gọi hình mà đối với tôi có vẻ ích lợi hơn. Cũng vậy, tôi gọi chung thế giới thần tiên là 'tinh linh' (nature spirits), còn chữ 'tiên' (fairies) dành riêng cho một loài đặc biệt thuộc về rừng hay vườn nhà. Chính xác thì vậy, còn thì chữ 'thần tiên' thường được dùng chung cho cả tinh linh (elementals, nature spirits) và tiên nữ (fairies).

Trong thế giới thần tiên có sự phân ranh rõ rệt giữa các tinh linh, y như sự phân biệt trong loài vật và cây cỏ. Thế nên tôi xếp đặt sách thành những phần về các loài chính trong thiên nhiên là Nước, Lửa, Không khí và Đất.

Tinh linh nước phân hẳn với tinh linh khác, trong khi tinh linh không khí cũng riêng rẽ, như chim với cá và côn trùng vậy. Cách phân loại này tự nhiên và không tránh được, và không đi xa lắm với thế giới vật chất ta sống. Các nhóm cũng đan lẩn vào nhau, tựa như trong thế giới của ta có vài loại cá biết bay một chút, vài loại thú trên đất cũng biết bơi v.v...Dù vậy vẫn có sự phân chia thực sự, rõ ràng.

Tuy nhiên trong bọn chúng, có lẽ có một loại hầu như gồm đủ hết các tính chất của danh từ 'tiên'. Đó là một loài tiên sống trong rừng hay vườn mà ta sẽ gặp nhiều trong các trang sau. Ta có thể thấy chúng khắp nơi, hình dạng thay đổi từ lục địa này sang lục địa khác, như con người ở các nước riêng biệt vậy. Có lẽ cách tốt nhất để đi sâu vào đề tài chúng ta là tả kỹ về tiên trên đất liền để nhờ đó ta có thể bước thong dong, vui vẻ vào thế giới có những người bạn rất thực, hết sức thân ái và dễ mến vô cùng.

CHƯƠNG II

Đàm Thoại với Dân Cư Thần Tiên

Thế giới chúng ta đã chạm đến thế giới tinh linh ở vài điểm. Nhiều người đã cảm nhận không ít thì nhiều tính trầm mặc của khu rừng hay cảnh hùng vĩ của một ngọn núi, nhưng thường khi họ nghĩ ấy là bởi thị giác, thính giác và cảm xúc trong lòng, trong khi đúng ra nó là do thế giới tinh linh trong cảnh gợi nên. Các thi sĩ như A.E., James Stevens, Yeast, Tennyson và Shakespeare đã làm phong phú thêm sự hiểu biết và cảm xúc của ta về thế giới thần tiên. Họ biết và biết chuyện đúng đắn. Có đông người hơn ta tưởng có liên lạc mật thiết với tinh linh và thiên thần. Hố ngăn cách giữa loài người và tinh linh không sâu như lòng vô minh ta nghĩ. Nếu biết rằng ta đang sống trong thế giới có đầy đầy những tinh linh, thiên thần và vô số các sinh vật khác, thái độ và cách sống của chúng ta sẽ thay đổi hẳn. Chỉ cần biết rằng có một thế giới như vậy đang hiện hữu cũng làm ta hân hoan, rồi sự hiểu biết và niềm tin xác quyết tự nhiên sẽ đến. Con người cũng sẽ linh hoạt hơn, vì không thể nào tiếp xúc được với thế giới tràn ngập sức sống ấy mà không nhiễm tinh thần đó, đánh thức năng lực sáng tạo ngay trong

chính ta.

Tôi chỉ là một trong số những đứa trẻ biết về tinh linh từ hồi còn rất nhỏ, nhưng trong trường hợp của tôi - nhờ may mắn và những thuận lợi khác nữa- sự hiểu biết không những kéo dài mà còn được mở mang thêm. Bạn đọc chắc biết vài trường hợp như vậy rồi, tôi cũng đã gặp nhiều em nhỏ thấy được như tôi, và nhiều người lớn vẫn còn nhớ lại thuở xưa họ đã thấy được. Nhưng không mấy người có can đảm thú nhận khả năng đặc biệt ấy, vì thường khi họ sợ người chung quanh cho là họ khác đời. Thái độ của cha mẹ đối với con bắt em phải chống chế cho mình. Bị đòn vì 'bịa chuyện' làm đứa trẻ không muốn đi xa hơn về mặt ấy, nó khiến trẻ mắc cỡ vì kinh nghiệm đáng yêu. Hơn nữa chúng ta cần nhớ rằng thấy được tinh linh là chuyện rất tế nhị: phải có sự yên lặng, an tĩnh, rồi thì tinh linh rất e ngại chúng ta, tựa như thú hoang, chúng cần được dẫn dụ để trở nên quen thuộc và lại gần người. Nói chung, ngay cả trong trường hợp thuận tiện nhất, chuyện không dễ dàng cho người thiếu kinh nghiệm, nhất là ở vùng quanh thành phố. Thêm vào đó thái độ thù nghịch do không hiểu biết của đa số, và niềm tin cứng chắc rằng chỉ những gì sờ mó được mới là thực, thì ta hiểu được phần nào vấn đề mà một đứa trẻ gặp phải khi em thấy được tinh linh. May mắn thay, càng ngày càng có nhiều bậc cha mẹ ý thức hơn về việc nuôi dưỡng khả năng sáng tạo và cảm quan bậc cao nơi trẻ nhỏ.

Những người sống gần thiên nhiên như dân quê hay nhà nông ở khắp nơi đều biết về tinh linh. Khối lượng chúng có và nguồn gốc chuyện là điều không cần tranh luận, cũng như bản chất chuyện cho ảnh hưởng quan trọng. Vì vậy cái cần là ghi lại những trường hợp có sự tiếp xúc của hai loài.

Mối liên hệ mà ai trong chúng ta cũng có thể có với tinh linh thấy được qua chuyện sau. Nhiều năm về trước một nhóm bạn mừng sinh nhật thứ mười bốn của tôi bằng buổi đi chơi trong Công Viên Quốc Gia ở Úc. Trong nhóm có vài đứa thấy được tinh linh, khi chúng tôi ngồi bên dòng suối chảy ngang qua công viên, chúng tôi để ý thấy có một số đồng tinh linh hiếu kỳ và thân thiện đang nấp sau bụi cây lấp ló nhìn. Đây là lần đầu tiên chúng tôi đến chơi công viên này và cảnh sống phong phú của tinh linh ở đây khiến chúng tôi tiếp xúc được với thiên thần của vùng. Ngài tỏ ra là nhân vật đáng chú ý, cao lớn uy nghi, đầy quyền uy và nét cương nghị. Ngài quen việc cai trị và thực hiện kế hoạch của mình, nhưng luôn luôn làm vậy với lòng từ cao độ. Một đứa trong bọn đeo cây thánh giá nam ngọc làm hấp dẫn thiên thần; ngài nói thánh giá là biểu tượng mạnh mẽ ở bất cứ đâu, trong trường hợp này ngọc lại phát ra ánh đặc biệt. Ngài thích thú thấy chúng tôi có khả năng nói chuyện được với ngài và thấy được tinh linh. Thiên thần muốn biết thêm về cây thánh giá, ước ao có vật như thế và hỏi chúng tôi có thể tìm cho ngài một cái giống vậy chăng. Dĩ nhiên chúng tôi hiếu kỳ muốn biết ngài cần nó để chi và thiên thần giải thích.

Phần việc của ngài là trông coi thung lũng rộng lớn này và ngài có một kế hoạch cho nó. Thiên thần chia thung lũng làm ba phần, trong mỗi phần ngài muốn có một ảnh hưởng khác nhau. Để làm vậy, ngài đặt một loài tinh linh biển ở vùng hạ lưu con suối chỗ có thủy triều, và dọc theo nó; lại cũng có loài tinh linh trung gian quen sống vùng nước lợ, nơi đất cao hơn là các chú lùn gnome và tinh linh màu xanh ngọc bích. Ở chỗ cao hơn có đập và nước chảy êm, ngài đặt một loài tinh linh thanh tú hình dạng rất giống người, chuyên sống vùng nước ngọt, màu lam ngọc nhạt; trên vùng đất bao quanh là các tinh linh rừng màu thiên thanh và vô số bướm muôn màu rực rỡ chiếm ngụ. Nơi thượng lưu suối chỗ khó vào cây mọc um tùm hoang dại, thiên thần tạo khung cảnh khác với tinh linh có hơi xa cách người. Ngài muốn đặt cây thánh giá ở khu giữa thung lũng để tạo nên trung tâm hay điểm ảnh hưởng cho vùng đó. Chúng tôi hết sức thích thú khi nghe vậy, và hứa sẽ ráng tìm một cây thánh giá cho ngài. Thiên thần mừng rỡ và tỏ ra biết ơn lắm.

Bọn tôi ca hát theo tập tục trong những dịp vui chơi như thế, và do vậy thu hút tinh linh từ khắp nơi, còn vị thiên thần đứng ngoài nhìn. Chúng tụ quanh, lạ lùng thấy có người nói chuyện được với chúng và biết rõ cả việc làm của mình nữa. Đến giờ phải chia tay, tinh linh năn nỉ chúng tôi phải nhớ trở lại khi có dịp.

Tới ngày hẹn, tôi và một người bạn trở lại nhưng không có gì mang theo. Ngay khi chúng tôi vừa tới điểm

hẹn, đứng ra thì vừa trước đó một chút, vị thiên thần hỏi ngay: 'Các bạn có mang cây thánh giá đến không?' Chúng tôi đáp là không, vì nó chưa làm kịp. Ngài tỏ ra vô cùng thất vọng, nói rằng ta cần phải giữ lời khi đã hứa điều gì, chuyện như vậy không bao giờ xảy ra trong thế giới thiên thần. Ngài không chấp nhận rằng sơ sót như vậy thường tính trong thế giới của chúng ta. Tuy nhiên chúng tôi vẫn ở lại và trải qua một buổi thật vui, làm quen với tinh linh dễ thương và chúng vui vẻ trò chuyện với bọn tôi.

Bối kế hoạch của thiên thần bao gồm cả việc giúp đỡ con người, do có đông người tới chơi công viên vào ngày nghỉ hay dịp hè. Thiên thần muốn mọi người đều có dịp cảm nhận vẻ mỹ lệ của khung cảnh và biết được sự an lạc của tâm hồn, nên tinh linh được dạy tỏ ra thân thiện càng nhiều càng tốt với khách đến chơi vùng, và phải ráng hiểu con người hơn. Thành ra tinh linh luôn hiếu kỳ về những việc làm của con người, và tỏ ra thích thú lắm khi gặp hai người sẵn sàng nói chuyện với chúng và có thể giải thích về thái độ kỳ quặc của con người. Vài chuyện đây bí ẩn với chúng, chẳng hạn như môn túc cầu người ta hay chơi ở đây trong những ngày nghỉ. Tinh linh hiểu được việc con người chạy tới lui, nhưng không sao hiểu là phải đuổi theo trái banh mãnh liệt như vậy. Chúng tôi không thể cắt nghĩa rành rẽ được, chỉ có thể nói đó là trò chơi mà thôi. Bọn tôi lại hứa với thiên thần lần nữa là sẽ trở lại và nhất định mang cây thánh giá cho ngài.

Cuối cùng cây thánh giá làm xong, và bọn tôi mang nó tới công viên. Vị thiên thần giải thích về chỗ ngài muốn đặt nó, nhưng khi đi bộ khoảng 3 - 4km để tới đó, chúng tôi khám phá nơi ấy ghê sợ quá, tràn ngập không khí kinh hãi do chuyện loài người đã gây ra. Chúng tôi xin ngài xét lại thì thiên thần nói rằng chính vì bầu không khí quá xấu nên ngài muốn để thánh giá nơi ấy. Ngài hy vọng bức xạ của ngọc sẽ cải thiện chốn này. Chúng tôi năn nỉ ngài hãy tìm khung cảnh nên thơ hơn, ở chỗ như vậy cây thánh giá sẽ có tác động hữu hiệu nhờ vào sự trợ giúp của cánh vật xung quanh. Ngài gọi một thiên thần khác tới hội ý, sau rốt quyết định đặt cây thánh giá tại chỗ rất đẹp, cũng là điểm gần trung tâm hơn. Rồi cây thánh giá được chôn ngay nơi ấy và thiên thần lập tức triệu tập tất cả tinh linh trong thung lũng đến. Hàng ngàn tinh linh kéo tới nhập bọn chung với cả trăm sinh vật đã có sẵn ở đó từ đầu chăm chú theo dõi việc. Thiên thần giải thích về mục đích của cây thánh giá và ngay sau đó, hành lễ mừng có vật. Các tinh linh lướt quanh thành vòng tròn với điệu nhảy chậm, sung sướng có thêm cái làm tăng vẻ mỹ lệ của công viên. Thiên thần bảo chúng hãy tới nơi này thường xuyên để tắm mình trong bức xạ của ngọc hầu mang ảnh hưởng mới đi khắp vùng.

Chuyện vừa kể đương nhiên hiếm có, tuy nhiên tinh linh trong vườn tiếp xúc hằng ngày với con người. Thường thường khi bước chân ra vườn ta không biết gì về tinh linh nơi đó. Nhưng sinh vật lại biết chúng ta mà vì không nhận được đáp ứng nào từ con người nên chúng lo chăm chú làm công việc của mình mà thôi.

Tinh linh luôn luôn để ý tới trẻ con, đặc biệt là các em rất nhỏ, vì chúng rất yêu trẻ và vì trong loài người, trẻ là người thân cận với chúng nhất. Khi bước vào một khu vườn, dù là không thấy được tinh linh mà cứ tưởng tượng có sự hiện diện của chúng đâu đây, chắc chắn ta liên lạc được với chúng, nhất là khi ta ngừng lại để chiêm ngưỡng vẻ đẹp của hoa. Vì việc ngắm hoa và cây cỏ của ta làm tinh linh mãn nguyện vô cùng. Nếu chúng thấy ai thực lòng yêu một loại hoa hay cây cỏ nào, chúng sẽ để ý tới họ hơn do lòng tự phụ được vượt ve. Tinh linh nghĩ ngay là người đó hẳn phải dễ thương lắm, và bằng cách này hai bên có sự tiếp xúc, vì hai bên có điểm tương đồng là vun trồng nuôi dưỡng cây. Lòng yêu thích hoa và chú ý mời gọi các tinh linh tới giúp là cách để biết chúng nhiều hơn, và không chừng thấy được chúng. Tình yêu thương sinh vật là cây cầu lớn nối hai loài.

Cách tiếp xúc với những bé nước (water babies — chữ do tôi đặt) thì khác một chút. Sinh vật hoàn toàn không nhút nhát hay ngại ngần đối với người, chúng sẵn sàng đến gần để làm quen. Tinh linh có thể giúp ta rất nhiều vì người chúng dư tràn sinh lực như sẽ nói về sau. Hồi sống gần biển, tôi có cách thú vị để tiếp xúc với các tinh linh nước. Mỗi lần dùng phà qua vịnh, tôi đều nghĩ đến chúng và mời chúng đến gần, sinh vật sẵn lòng làm theo lời vì chúng coi đó là trò chơi. Tôi hay bày chuyện giải trí bằng cách nhìn trong phà xem ai có vẻ mặt rầu rĩ,

xong hồi một bé nước trong đám tinh linh biển có muốn làm cho họ vui lên chút không. Tinh linh thích làm vậy lắm và chạy thẳng tới họ, gắng tuôn sinh lực vui vẻ vào người đang rầu rĩ kia, thường thường chẳng mấy chốc gương mặt họ thay đổi và đôi khi kèm một nụ cười. Sinh vật có lúc ở lại với họ chừng tiếng đồng hồ để làm cho người đó thấy vui hơn. (Tinh linh biển có thể theo người lên đất liền và ở đó khoảng vài ba tiếng nhưng không lâu hơn.) Đây là việc mà bất cứ ai cũng thử được. Các bé nước rất thích giúp đỡ vì đối với chúng đó là chuyện hào hứng. Nhiều người cảm thấy như được ăn một bữa khỏe người sau khi được chăm sóc cách ấy, cho thấy việc có ảnh hưởng lớn lao đối với ai nhạy cảm.

Sự giúp đỡ không hẳn luôn luôn đến từ tinh linh cho con người, và cũng không phải là sự tiếp xúc giữa hai loài thường dễ chịu như vậy.

Chuyện sau đây đã xảy ra cho tôi. Một buổi tối ở Úc, vài người bạn tôi đi chơi ở doi đất tại cảng Sydney, gần đến một chỗ cảm giác đầu tiên về chuyện lạ là bạn tôi cảm thấy sức nóng ở một điểm trên đường, tuy đó là buổi tối mát trời và ngày hôm ấy cũng không nóng. Cùng lúc, tôi thấy một cảm giác ớn lạnh rất khó chịu chạy khắp người. Lúc đó chúng tôi không nghĩ gì đến chú bạn tinh linh nhỏ, nhưng vào phút ấy chúng tôi thấy tinh linh đang chạy hết sức để thoát khỏi chỗ khó chịu kia. Cùng lúc đó tinh linh cũng thấy chúng tôi nên quay đầu vội chạy lại, mừng rỡ và nhẹ hẫng người đi. Chú nhỏ kể mình bị kinh hãi vì một số sinh vật ghê gớm chiếm chỗ của chú, làm chú sợ khủng khiếp.

Quả thực có bốn hay năm sinh vật như ông chẳng to lớn, có màu sắc và cảm giác làm rợn người. Chúng đang chơi với nhau, uốn éo quanh điểm đó, người màu đỏ xấu xí, đầu giống như đầu trâu rừng vẽ trong tranh hí họa, thân thể không có hình dạng rõ rệt. Sinh vật là hiện thân cho những cảm xúc thật tệ hại, phát ra từ chuyện con người đã làm ở chỗ này. Cảm xúc tích tụ nơi đây và vào tối nay nó biểu lộ thành hình tinh linh dị dạng. Chú nhỏ nài xin bạn tôi giúp. Chúng tôi tìm cách đuổi quái vật vì chúng quá thấp kém và không có ích lợi gì. Nhưng chúng rất bướng bỉnh nên năng lực ý chí không cho kết quả trực tiếp lên sinh vật. Tình cờ chúng tôi khám phá rằng sinh vật sợ biển chết đi được, mà biển ngay đó, nên chúng tôi nỗ lực hơn nữa cộng thêm với quyết tâm, cuối cùng đẩy chúng ra khỏi đất liền té ùm xuống nước, và lập tức sinh vật mất tăm.

Chú nhỏ không bao giờ quên sự giúp đỡ này và đã giữ tình bạn mật thiết trọn cả thời gian chúng tôi ở đó. Đúng ra, tinh linh thường giúp đỡ con người hơn là ngược lại, vì dù sao chúng cũng biết về chúng ta, và hầu như tinh linh nào cũng tốt bụng, còn loài người ít biết đến về chúng và thêm vào đó ta sống tùy hứng, dù rằng hứng này chẳng giữ được lâu khi có mặt tinh linh ! Trong thực tế có sự sắp đặt đáng nói để nhờ đó tinh linh giúp đỡ con người.

Có nguyên cả một phân bộ gồm các thiên tiên (sylph) đã tiến xa, và đôi khi có cả thiên thần, dựa vào việc. Dân gian có niềm tin là ta có thiên thần hộ mạng, đây là thiên tiên có liên hệ chặt chẽ với người từ lúc chào đời. Tinh linh có nhiệm vụ giúp đỡ người bạn, nhất là vào phút nguy cấp. Thiên tiên đặc biệt chăm chú vào thuở nhỏ rồi sau đó mới liên hệ từ từ phai nhạt đi. Khi ý thức điều ấy, ta có thể gạt hái nhiều điều hay, vì sinh vật rất hân hoan góp phần trong cuộc sống của người, nếu con người chịu đáp ứng lại những gì thiên tiên ưa thích. Nếu con người tỏ ra vị kỷ, nghiên về mặt vật chất ở đời, chẳng bao lâu thiên tiên lơ sự chú ý kể đó đi, dù vẫn thỉnh thoảng giúp trong những lúc cần. Nhưng nếu đứa trẻ càng ngày càng tỏ ra muốn biết thêm về những gì có giá trị, tỏ ra lưu tâm đến người khác và biết nghĩ đến người chung quanh, thì khi đó thiên tiên ở cạnh lâu hơn và tích cực trợ giúp nhiều năm. Lắm khi mối liên hệ rất tốt đẹp. Theo lệ, thiên tiên hay thiên thần thường là linh hồn tiến hóa hơn người mà các vị chăm sóc, và bởi thuộc hàng ngũ tinh linh, các vị có lợi thế đáng kể là di chuyển lạ làng, đây tinh thần hợp tác và cái nhân thân ái. Tỉ dụ thiên tiên có thể thấy đứa trẻ sắp gặp chuyện nguy, tức thì họ làm người mẹ cảm thấy có chuyện chẳng lành đang xảy tới cho con mình, và làm cho bà chạy đi tìm con ngay đúng lúc. Có vô số chuyện nhỏ nhặt như vậy, và lại cũng có chuyện quan trọng hơn xảy đến trong những năm đầu đời, làm cho

mối liên hệ sống động.

Tuổi thơ là lúc mà dây liên hệ giữa hai loài được mật thiết hơn hết. Vì do bản chất trẻ gần gũi với tinh linh hơn người lớn. Chúng hồn nhiên vui vẻ, ngây thơ, hòa mình với thiên nhiên dễ dàng, tương đối không có trách nhiệm và chẳng phải lo lắng về thức ăn, quần áo, lại tỏ ra sung sướng, hứng thú, đầy óc sáng tạo vui vẻ với những vật nhỏ bé như hòn cuội, vỏ sò, hay hộp rỗng. Trẻ cũng rất để ý tới các vật còn non và đang tăng trưởng, có óc tò mò vô giới hạn về đủ mọi chuyện chung quanh, không có ý niệm về đạo đức, lễ thói cư xử, ưa thám hiểm, giả bộ và thích nghe chuyện tưởng tượng bí ẩn. Do những điều ấy, trẻ rất gần với tinh linh. Ấy là tại sao ở tuổi thơ, cánh cửa giữa loài người và tinh linh đã mở rộng hoàn toàn.

Với người trưởng thành, có một số đồng ý thức đôi chút về loài tinh linh, nhưng nhóm người duy nhất có kinh nghiệm về mối tương giao là thủy thủ. Lối sống của họ cho phép có việc ấy, giờ làm việc, gác đêm, ở riêng với một nhóm nhỏ trong thời gian dài, lênh đênh trên mặt biển, tách biệt với những lo nghĩ thường tình, tất cả những điểm trên đã cho ra tính trạng đặc biệt. Trong hoàn cảnh đó tinh linh cũng góp phần vào. Thủy thủ là nhóm người duy nhất tiếp xúc trong thời gian dài với cả hai nhóm tinh linh đặc biệt: tinh linh biển và tinh linh không khí. Hai nhóm này khác hẳn tinh linh trên đất liền. Có phải tính khí chung của thủy thủ, lòng tin vào quyền lực siêu nhiên và thần thánh là do kinh nghiệm đặc biệt ấy? Cũng đúng là thợ mỏ cũng tiếp xúc với tinh linh, đó là tinh linh dưới đất, nhưng thợ mỏ sau những giờ làm việc lại trở lên mặt đất, nhận lại ảnh hưởng quen thuộc, còn thủy thủ thực sự nhiễm lực vui sống hân hoan của sinh vật ở sâu trong lòng biển và trong không gian lồng lộng chung quanh.

Tôi hay nói chuyện với người thấy được tinh linh, nhưng người như vậy thường không nhiều. Cá nhân tôi biết chừng mười hay hai mươi người, và đã cùng nhau học hỏi về tinh linh nhiều dịp. Ở đây tôi muốn nói đến người có khả năng thấy được tinh linh bất cứ lúc nào họ muốn. Thỉnh thoảng tôi cũng có dịp gặp người mới thấy tinh linh lần đầu. Có lúc tôi cũng đi chung với một số người để quan sát và tả tinh linh theo lời yêu cầu của họ khi làm vậy có ích. Chẳng hạn như có lần tôi đi kiếm tinh linh trong Central Park ở New York, chỉ để thỏa mãn yêu cầu của tờ báo thành phố. Tôi đến đó tuy nghĩ mình sẽ không tìm được chú nào, nhưng tôi lại thấy một số, ít thôi, dù lúc ấy mới đầu xuân. Tinh linh đáng để ý, có vẻ như chúng không sợ người chút nào, chắc vì thấy người qua lại thường xuyên. Nếu ta đến gần tinh linh thì chú lùi lại một chút mà không thấy như bị đe dọa.

Thấy có hai loại tinh linh rõ ràng. Một loại nhỏ, cao chừng 30cm, màu xanh ngọc bích đậm. Chúng đang chơi giỡn leo trèo quanh cây hồ đào, sung sướng lắm, nhảy từ cành này sang cành kia một cách hóm hỉnh, bởi hôm đó là ngày nắng đẹp, và không để ý gì đến tôi cả. Tôi cũng thấy một tinh linh khác có hai màu, nâu và vàng óng, hình dạng giống như con gấu bông với khuôn mặt phị xuống, đang bận rộn trong bụi cây. Tôi tìm cách bắt chuyện với chú nhỏ, tìm cách giải thích là sẽ kể về chú lên báo, vì vậy tinh linh có gì đặc biệt muốn nói chẳng? Sinh vật tỏ vẻ thích chí với ý là nhiều người sẽ chú ý tới mình, nhưng hoàn toàn không hiểu ý của chuyện. Với tinh linh, tờ báo là vật người ta lấy để trước mặt rồi sau đó vứt đi cùng khắp công viên! Tại sao người ta lại làm chuyện vậy, rồi bây giờ chính chú sẽ được đặt vào một trong các vật ấy để rồi sẽ bị quăng xuống đất, chuyện đó chú không sao hiểu được. Còn buổi phỏng vấn đặc biệt này, đâu có gì là đặc biệt đâu, vì chú nhỏ luôn luôn có mặt nơi này, con người cũng luôn luôn có mặt nơi đây, chú thích họ, mà đặc biệt là thích trẻ con hơn, như vậy thì có gì là đặc biệt kia? Tinh linh rất thực tế, thẳng thừng.

Cho dù cảnh sống trong công viên không cung cấp điều gì đáng kể, chuyện công viên thành phố có tinh linh cũng làm người ta chú ý lúc bấy giờ. Trước đó, đã có lần tôi cùng các phóng viên đi kiếm tinh linh, tuy các phóng viên không thấy chúng. Bởi con người luôn luôn thích thú muốn biết về thế giới thần tiên, ngay cả trong thời vật chất, đầy óc khoa học hiện giờ. Ngay cả khi tinh linh bị hình ảnh mới lạ trong trí trẻ con thế chỗ như sinh vật ngoài không gian, chúng vẫn là nhu cầu bẩm sinh sâu xa của người. Lòng ước ao kết bạn, hoặc chỉ cần biết

rằng có tinh linh, bắt nguồn từ ý tưởng là chúng luôn luôn có đó, lặng lẽ, đa số không thấy được nhưng gần trong gang tấc, như là có bàn tay tinh nghịch gõ lên tấm vách ngăn mỏng mảnh giữa hai thế giới. Ta như gần nghe được tiếng chuông trong vạt của chúng. Nét hờ hững và mỹ lệ mà chúng là hiện thân ảnh hưởng con người từ mảnh đất trong công viên, khu rừng và vườn tược. Bầu trời mang mang và biển mênh mông là cửa ngõ hoan hỉ đưa vào thế giới của chúng. Khắp chỗ đều có tinh linh, nên mọi nơi đều có vẻ diễm lệ và hạnh phúc. Nếu người lớn như chúng ta lấy lại được phần nào tính đơn sơ và thẳng thắn của trẻ nhỏ, thì ta có thể tìm lại được vùng đất sung sướng đã mất là thế giới của các chú lùn, vì tinh linh rất hoan hỉ làm bạn đơn thuần, luôn tin cậy được, và luôn luôn tốt bụng dễ thương.

CHƯƠNG III

MỘT TINH LINH MẪU

Tả chi tiết về hình hài dáng dấp của tinh linh là chuyện không dễ, nhất là về chất tạo nên cơ thể chúng. Trước tiên là tinh linh có nhiều loại khác nhau, việc này có thể giải quyết bằng cách tả một tinh linh điển hình, vạch ra những điểm mà các tinh linh khác cũng có. Trở ngại thứ hai nằm ở điểm đa số người thấy khó mà tưởng tượng rằng có cơ thể không làm bằng chất liệu cõi trần. Nhưng khoa học đã chỉ cho ta biết vật chất cõi trần không là gì khác hơn năng lực và sóng, vì vậy nghĩ về thân hình tinh linh làm bằng chất thanh nhẹ, thanh hơn cả loại khí hiếm nhất thì cũng không khó lắm đâu. Trong thế giới của chúng ta, ta cần một cơ thể cứng cáp để chống chọi với sự căng thẳng, tai nạn và áp lực, kết quả là con người có cấu tạo đặc biệt như bộ xương, bắp thịt, hệ thần kinh. Còn thế giới mà tinh linh sống không cần đến sự rắn chắc đó. Trọng lực, mức đậm đặc và áp suất hoàn toàn khác hẳn nên tinh linh không bị đòi hỏi phải có cơ thể phức tạp với sức đề kháng cao. Vì đây là tính chất chung nên những gì tôi sắp viết về tinh linh sẽ chọn cũng có thể được tổng quát hóa.

Để mô tả, tôi sẽ chọn một tinh linh thông thường, sống trên đất, hay gặp trong rừng hay trong vườn, điển hình cho loài. Sinh vật như thế có thể nói là đang ở nấc thang giữa của dòng tiến hóa; chúng thường xuyên tiếp xúc với loài người, có đủ màu sắc, lớn nhỏ nhiều cỡ ở khắp nơi trên trái đất và nhiều người đã thấy tinh linh. Chúng thông thường quá nên lấy ra một cá nhân để phân tích là chuyện khá dễ dàng. Sinh vật được chọn dưới đây có màu lục, sống trong rừng ở New England.

Anh cao chừng 75cm, thân hình mảnh dẻ, đầu lớn không cân đối với thân nếu so theo tiêu chuẩn người. Cơ thể của tinh linh làm bằng chất như hơi nhưng đường nét thân hình rất rõ nét và liền lạc. Chất liệu giống như hơi thoát ra ở vòi ấm nước đang sôi, có màu như khí màu, chỉ có điều thanh nhẹ hơn chất khí nhẹ nhất mà ta biết, và khó dò ra hơn cả hydrogen và helium. Nhưng chuyện ấy không cản trở chút nào việc tụ lại thành hình, vì đó là chất sống động mà không phải là hóa chất, có sức sống hòa vào giữ chất liệu lại với nhau. Tinh linh biểu lộ năng lực của mình như là sinh vật sống động qua việc cơ thể của anh được tạo bằng hai chất liệu đậm đặc khác nhau. Thân hình nói riêng màu xanh ngọc bích hơi đặc, chung quanh thân khắp bề có một làn sương cùng chất liệu nhưng loãng hơn và không sống động bằng, và có màu lục nhạt hơn.

Tất cả là chất sống và là chất tinh cảm. Sự di chuyển của tinh linh là do anh muốn đi chỗ này chỗ kia, hay làm việc này việc nọ. Vì đây là chất tinh cảm nên thay vì có cơ cấu phức tạp của tim mạch, bắp thịt và thần kinh, mỗi khi có cảm xúc cơ thể của tinh linh sẽ đáp ứng tức thì và trực tiếp.